

Reivindicant Josep Maria Jujol

Una exposició al Palau Güell celebra el 140è aniversari de l'arquitecte modernista

Vista de l'exposició. Foto: Diputació de Barcelona

Hi ha creadors de talent desbordant que no sempre han gaudit del reconeixement que mereixien i, probablement, un d'ells ha estat, durant molts anys, l'arquitecte Josep Maria Jujol, un dels pioners del modernisme català, de qui aquest any se celebra el 140è aniversari del naixement. La reivindicació del seu geni, la demostració de la seva condició d'artista total, és un dels principals objectius de l'exposició *Jujol, l'arquitectura del color* (<http://jujol140.cat/el-palau-guell-acull-una-exposicio-retrospectiva-de-la-vida-i-obra-de-jujol/>), que s'acaba d'inaugurar en un espai tan emblemàtic com el Palau Güell de Barcelona: un edifici d'Antoni Gaudí, de qui Jujol va ser estret col·laborador durant un temps. La mostra, que es pot visitar fins al 3 de novembre, és l'exposició central de l'Any Jujol i és organitzada per l'Ajuntament de Sant Joan Despí i és fruit d'un conveni de col·laboració amb la Diputació de Barcelona que ha permès que es pugui visitar al Palau Güell.

Rosa Maria Creixell és una dels dos comissaris -juntament amb Sergio Fuentes- de *Jujol, l'arquitectura del color*, i certifica la seva voluntat de "donar a Josep Maria Jujol el lloc que es mereix, ressituar i restituir la seva figura". Sovint es parla de l'arquitecte com a deixeble de Gaudí, amb qui va col·laborar -ni més ni menys- a la Sagrada Família, al Park Güell, a la Casa Batlló, a la Casa Milà i a la Catedral de Mallorca. Però per a Creixell -i aquesta és una de les tesis que defensa l'exposició- "no era tant un deixeble com un col·laborador".

Vista de l'exposició. Foto: Diputació de Barcelona

Aquesta idea enllaça amb l'altre gran concepte de la mostra -que està present des del mateix títol i que fa de fil conductor-: la presència del color com a element més genuí i representatiu de l'obra de Jujol, que va portar al límit l'experimentació cromàtica amb considerable gosadia. De fet, tal com explica Creixell, "en la relació entre Gaudí i Jujol, aquest hi aporta el color. Per exemple, en la

façana del Naixement de la Sagrada Família en la qual van estar treballant plegats, i que havia d'anar acolorida, o en el trencadís del Park Güell".

Jujol, l'arquitectura del color recorre la vida i l'obra de l'homenatjat a través de cinc àmbits expositius que ajuden a entendre l'evolució de la persona i del creador. Així, en primer lloc es presenta un apartat dedicat a l'etapa formativa de Josep Maria Jujol -amb referències al seu pas pel Cercle Artístic Sant Lluc- i a les seves primeres col·laboracions. La segona part aborda la relació amb Antoni Gaudí, i inclou els projectes de Jujol que abracen els ideals gaudinians. També s'analitza la seva faceta com a professor i teòric de l'arquitectura, i es posa especial èmfasi en els seus viatges amb els alumnes. En el quart àmbit es mostra una selecció de projectes de Josep Maria Jujol, alguns d'ells de gran importància, i que donen mesura de la seva ambició de ser un artista complet. Finalment es parla de la seva empremta a Sant Joan Despí, ciutat que acull un dels llegats més importants de l'arquitecte i que va esdevenir el seu laboratori particular.

Vista de l'exposició. Foto: Diputació de Barcelona

Rosa Maria Creixell reconeix que "com a comissaris volem ensenyar tot el que ha fet un artista i encara més, però per sort després els dissenyadors ens fan tocar de peus a terra". Algunes peces de Jujol no poden ser mostrades al Palau Güell per les seves grans dimensions, d'altres pels requisits tècnics de l'edifici i d'altres perquè la seva conservació desaconsella que surtin d'allà on es troben. Així i tot, el que es pot veure a *Jujol, l'arquitectura del color* mostra una rica panoràmica de les seves múltiples facetes -com a arquitecte, escultor, dissenyador i decorador- a través d'una representativa selecció de peces que inclouen plànols, elements decoratius i mobles. Sempre és injust triar, però aquest cronista va quedar particularment fascinat per delicats esbossos amb llapis i aquarel·la com aquell -gairebé futurista- d'una casa camperola circular i

elevada, del 1909. I és que, tal com subratlla a Catorze el cocomissari Sergio Fuentes -que destaca un alçat de l'interior d'un menjador de la Casa Milà entre les seves peces favorites-, Jujol era "un gran dibuixant".

Vista de l'exposició. Foto: Diputació de Barcelona

Exposició Jujol, l'arquitectura del <http://jujol140.cat/el-palau-guell-acull-una-exposicio-retrospectiva-de-la-vida-i-obra-de-jujol/> .

Fins al 3 de novembre de 2019 al Palau Güell.

Una exposició per conèixer la vida i l'obra de Josep Maria Jujol, un dels arquitectes catalans més originals i creatius del segle XX.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=uFrbdQEJg34>